

Dr. Mácza János

(Alsóhrabóc, Sáros megye, 1893. VIII. 4. - Moszkva, 1974. XI. 4.)

gyógyszerész, művészettörténész, egyetemi tanár, az irodalomtudomány doktora

A budapesti egyetemen gyógyszerésznek tanult, de tanulmányait nem fejezte be. A Moszkvai Egyetemen gyógyszerési oklevelet szerzett. A Kreml híres nagy gyógyszertárában működött. Budapesten telepedett le 1915-ben, ahol kapcsolatba került Kassák Lajossal. A szocialista művészet felé fordult az érdeklődése. A Tanácsköztársaság idején a Nemzeti Színház segédrendezője. Csehszlovákiába menekült 1919 őszén, majd Bécsben telepedett le. Itt belépett a KMP-be. A Kassai Munkás szerkesztője volt 1922-ben. Moszkvában élt 1923-tól a haláláig. A Közoktatási Népbiztosságon dolgozott 1926-ig.

Ekkor az orosz irodalom történetét kutatta. A Lomonoszov Egyetemen a művészetelmélet és a művészettörténet (1928-1934), az Építészeti Akadémia (1934-1954), majd ismét a Lomonoszov Egyetemen művészetesztétika és az ipari formatervezés-elmélet egyetemi tanára volt (1954-1970).

Nemzetközi viszonylatban az elsők között dolgozta ki az ipari formatervezés elméletét. Irodalmi hagyatéka a budapesti Petőfi Irodalmi Múzeumban van.

Főbb munkái:

1. A klasszikus és az új m. dráma. Bp. 1915.,
2. A modern m. dráma. Bp. 1916.,
3. Esztétika és forradalom. Bp. 1970.,
4. Legendák és tények. Tanulmányok a XX. század művészettörténetéhez. Bp. 1972.,
5. Alkotó módszer és művészeti örökség. Bp. 1983.,

Irodalom:

1. Révai Új Lexikon. 13. köt. 602.,
2. Új M. Életrajzi Lexikon. IV. Köt. 364.,